

रामाययत्युत्तरमावेदितव्यं तत्सर्वरामवत् दारापहारांतकष्टैः संजातदुःखेन सुग्रीवेण प्रणयात् रामाय आवेदितं ॥ तदा तद्वृत्तांतश्रवणानंतरकाले रामेण वालिवधंप्रति वालि वधमुद्दिश्य अवश्यं वालिनं वधिष्यामि इति प्रतिज्ञातं ॥ ६२ ॥ वालिनश्चेति ॥ तत्र ऋष्यमूकपर्वते वानरः सुग्रीवः वालिनो बलं अरुणोदयानंतरं सूर्योदयात्प्रागेव रा वणंगृहीत्वा चतुःसमुद्रलंघनादिहूपं कथयामास किंच सुग्रीवः रामो वालितुल्यो न वेति शंकितः संजातशंक आसीत् ॥ ६३ ॥ राघवेति ॥ राघवस्य वालिमहाबलत्वे विश्वासा र्थमुत्तमं बलप्रत्यायनोत्तमसाधनं महापर्वतसदृशं दुंदुभेर्देवस्य शरीरं दर्शयामास ॥ यस्य कायः इदानीमेतादृशः तादृशो दुंदुभिर्वालिना हत्वा एतावदूरं प्रक्षिप्त इत्युक्त्वा दर्शया मासेत्यर्थः ॥ ६४ ॥ उत्स्मयित्वेति ॥ बाहुलकात्स्वार्थे णिच् ॥ ईषत्स्मितं कृत्वा ॥ ६५ ॥ बिभेदेति ॥ पुनश्च प्रह्वयं जनयन् स्वबलविश्वासमुत्पादयन् हेतौ शता ॥ फलमपि

रामाया वेदितं सर्वं प्रणयाद्दुःखितेन च ॥ प्रतिज्ञातं च रामेण तदा वालिवधंप्रति ॥ ६२ ॥ वालिनश्च बलंतत्र कथयामास वानरः ॥ सुग्री वः शंकितश्चासीन्नित्यं वीर्येण राघवे ॥ ६३ ॥ राघवप्रत्ययार्थं तु दुंदुभेः कायमुत्तमं ॥ दर्शयामास सुग्रीवो महापर्वतसन्निभं ॥ ६४ ॥ उ त्स्मयित्वा महाबाहुः प्रेक्ष्य चास्थिमहाबलः ॥ पादांगुष्ठेन चिक्षेप संपूर्णं दशयोजनं ॥ ६५ ॥ बिभेद च पुनः शालान्सप्तैकेन महेषुणा ॥ गि रिरसातलं चैव जनयन् प्रत्ययंतदा ॥ ६६ ॥ ततः प्रीतमना स्तेन विश्वस्तः समहाकपिः ॥ किष्किंधारामसहितो जगाम च गुहां तदा ॥ ६७ ॥ ततो गर्जद्हरिवरः सुग्रीवो हेमपिंगलः ॥ तेन नादेन महतानिर्जगाम हरीश्वरः ॥ ६८ ॥

हेतुः ॥ तदा एकेनैव महेषुणा सकृद्योगेनैव सप्तशाला न् सप्तशालवृक्षान् तत्समीपस्थो गिरिं पर्वतं रसातलं षष्ठमधोलोकं च बिभेद ॥ अतलवितलसुतलतलातलमहातलरसातलपातालाः इति सप्त अधोलोकाः ॥ एकशालमात्र भेदेन अस्य वालिसाम्यशंका जायेत तन्निवृत्त्यर्थं मुक्तानामप्यन्यशालगिरिप्रस्थादीनां भेदनमिति मंतव्यं ॥ ६६ ॥ तत इति ॥ ततः शालभेदानंतरं ॥ तेन अतिदुष्करेण कर्मणा वालिवधे विश्वासं प्राप्तः प्रीतमनाः कपिराज्यलाभोऽचिरादेवेति संतुष्टमनाः किष्किंधारख्यांगुहां रामसहितो जगाम ॥ ६७ ॥ तत इति ॥ हरिवरः कपिश्रेष्ठः अगर्जन् सिंहनादं कृतवान् हरीश्वरः वाली ॥ ६८ ॥